

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

KONEČNÉ ZNĚNÍ
A6-0267/2007

29. 6. 2007

ZPRÁVA

o návrhu směrnice Rady, kterou se mění směrnice 93/109/ES ze dne 6. prosince 1993, pokud jde o některá pravidla pro výkon práva volit a být volen ve volbách do Evropského parlamentu občanů Unie, kteří mají bydliště v některém členském státě a nejsou jeho státními příslušníky (KOM(2006)0791 – C6-0066/2007 – 2006/0277(CNS))

Výbor pro ústavní záležitosti

Zpravodaj: Andrew Nicholas Duff

Vysvětlivky k označení legislativních postupů

- * Postup konzultace
většina odevzdaných hlasů
- **I Postup spolupráce (první čtení)
většina odevzdaných hlasů
- **II Postup spolupráce (druhé čtení)
*většina odevzdaných hlasů pro schválení společného postoje
většina hlasů poslanců Parlamentu pro zamítnutí nebo změnu
společného postoje*
- *** Postup souhlasu
*většina hlasů poslanců Parlamentu s výjimkou případů uvedených
v článcích 105, 107, 161 a 300 Smlouvy o ES a článku 7 Smlouvy o
EU*
- ***I Postup spolurozhodování (první čtení)
většina odevzdaných hlasů
- ***II Postup spolurozhodování (druhé čtení)
*většina odevzdaných hlasů pro schválení společného postoje
většina hlasů poslanců Parlamentu pro zamítnutí nebo změnu
společného postoje*
- ***III Postup spolurozhodování (třetí čtení)
většina odevzdaných hlasů pro schválení společného návrhu

(Druh postupu závisí na právním základu navrženém Komisí.)

Pozměňovací návrhy k legislativnímu textu

V pozměňovacích návrzích Parlamentu je pozměněný text zvýrazněn **tučnou kurzívou**. Zvýraznění *normální kurzívou* označuje části legislativního textu, u nichž je navržena oprava, a má sloužit k usnadnění vypracování konečného znění (např. zjevné chyby nebo vynechání textu v některé jazykové verzi). Tyto navržené opravy podléhají dohodě příslušných oddělení.

OBSAH

	Strana
NÁVRH LEGISLATIVNÍHO USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	5
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	17
STANOVISKO VÝBORU PRO OBČANSKÉ SVOBODY, SPRAVEDLNOST A VNITŘNÍ VĚCI	22
POSTUP	32

NÁVRH LEGISLATIVNÍHO USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

**o návrhu směrnice Rady, kterou se mění směrnice 93/109/ES ze dne 6. prosince 1993, pokud jde o některá pravidla pro výkon práva volit a být volen ve volbách do Evropského parlamentu občanů Unie, kteří mají bydliště v některém členském státě a nejsou jeho státními příslušníky
(KOM(2006)0791 – C6-0066/2007 – 2006/0277(CNS))**

(Postup konzultace)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Radě (KOM(2006)0791)¹,
 - s ohledem na sdělení Komise (KOM(2006)0790)²,
 - s ohledem na Akt ze dne 20. září 1976 o volbě zastupitelů do Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách³,
 - s ohledem na nařízení (ES) č. 2004/2003⁴ ze dne 4. listopadu 2003 o statutu a financování politických stran na evropské úrovni,
 - s ohledem na článek 39 Listiny základních práv Evropské unie⁵,
 - s ohledem na čl. 19 odst. 2 Smlouvy o ES, podle kterého Rada konzultovala s Parlamentem (C6-0066/2007),
 - s ohledem na článek 51 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro ústavní záležitosti a stanovisko Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A6-0267/2007),
1. schvaluje pozměněný návrh Komise;
 2. vyzývá Komisi, aby návrh v souladu s čl. 250 odst. 2 Smlouvy o ES změnila odpovídajícím způsobem;
 3. vyzývá Radu, aby informovala Parlament, bude-li mít v úmyslu odchýlit se od znění schváleného Parlamentem;
 4. vyzývá Radu, aby znovu konzultovala s Parlamentem, bude-li mít v úmyslu podstatně změnit návrh Komise;

¹ Dosud nezveřejněný v Úředním věstníku.

² Volby do Evropského parlamentu 2004, Zpráva Komise o účasti občanů Evropské unie v členském státě, ve kterém mají bydliště (směrnice 93/109/ES), a o volebních podmínkách (rozhodnutí 76/787/ES ve znění rozhodnutí 2002/772/ES, Euratom).

³ Úř. věst. L 278, 8.10.1976, s. 5.

⁴ Úř. věst. L 297, 15.11.2003, s. 1.

⁵ Úř. věst. C 364, 18.12.2000, s. 1.

5. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi.

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrhy Parlamentu

Pozměňovací návrh 1
BOD ODŮVODNĚNÍ 1

(1) Na základě zprávy Komise o uplatňování směrnice Rady 93/109/ES, kterou se stanoví pravidla pro výkon práva volit a práva být volen ve volbách do Evropského parlamentu občanů Unie, kteří mají bydliště v některém členském státě a nejsou jeho státními příslušníky, ve volbách v roce 2004 je třeba změnit některá ustanovení uvedené směrnice.

(1) Na základě zprávy Komise o uplatňování směrnice Rady 93/109/ES, kterou se stanoví pravidla pro výkon práva volit a práva být volen ve volbách do Evropského parlamentu občanů Unie, kteří mají bydliště v některém členském státě a nejsou jeho státními příslušníky, ve volbách v roce 2004 je třeba změnit některá ustanovení uvedené směrnice. **Občanství EU zaručuje všem občanům EU stejná práva bez ohledu na to, zda se narodili či žijí přímo v Unii nebo ve třetí zemi. Orgány Společenství tedy musí dbát na to, aby občané EU mající bydliště ve třetí zemi mohli v případě voleb do Evropského parlamentu vykonávat svá práva.**

Pozměňovací návrh 2
BOD ODŮVODNĚNÍ 1A (nový)

(1a) Na základě rostoucí mobility lidí v rámci vnitřních hranic Unie se zvyšuje potřeba poskytnout plně přenosná demokratická práva v případě voleb do Evropského parlamentu a obecních voleb, jakož i potřeba zaručit, aby občané nepřišli o svá demokratická práva proto, že žijí v členském státě, který není jejich státem původu.

Pozměňovací návrh 3
BOD ODŮVODNĚNÍ 2A (nový)

(2a) Druhý jmenovaný zákaz překračuje opatření nezbytná k zaručení toho, aby občané Unie nebyli při uplatňování práva

kandidovat diskriminováni na základě státní příslušnosti. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout, zda povolí kandidatury ve stejných volbách ve více než jednom státě, a politické strany by měly mít možnost rozhodnout, zda tyto vícečetné kandidatury podpoří.

Odůvodnění

Viz související pozměňovací návrh 15.

Pozměňovací návrh 4
BOD ODŮVODNĚNÍ 2B (nový)

(2b) Akt ze dne 20. září 1976 o volbě zastupitelů do Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách¹ stanoví, že pokud se primární právo nezabývá dotýčnou problematiku, podléhá volební právo vnitrostátním ustanovením; primární právo navíc výslovně zakazuje dvojí hlasování, nepojednává ovšem o otázce dvojí kandidatury.

¹ Úř. věst. L 278, 8.10.1976, s. 5. Akt naposledy pozměněný rozhodnutím Rady 2002/772/ES, Euratom (Úř. věst. L 283, 21.10.2002, s. 1.).

Odůvodnění

Viz související pozměňovací návrh 15.

Pozměňovací návrh 5
BOD ODŮVODNĚNÍ 3A (nový)

(3a) Podmínka, aby členský stát bydliště byl povinen uznat diskvalifikaci v souvislosti s právem být volen, je další podmínkou pro uplatňování tohoto práva, jež není uvedena formou ani obsahem v čl. 19 odst. 2 Smlouvy o ES. Členský stát bydliště by měl mít možnost posoudit, zda by občan byl za stejných podmínek a

stejným způsobem zbaven práva být volen podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu, a samostatně rozhodnout o tom, zda uzná tuto diskvalifikaci platnou v členském státě původu.

Odůvodnění

Viz související pozměňovací návrh 16.

Pozměňovací návrh 6
BOD ODŮVODNĚNÍ 3B (nový)

(3b) Rada by neměla překročit záměr uvedený v primárním právu a „podrobná úprava“ stanovená ve směrnici 93/109/ES podle čl. 19 odst. 2 Smlouvy o ES by měla být omezena pouze na opatření nezbytně nutná k uplatňování těchto dvou zamýšlených práv – tedy práva občana volit a být volen v členském státě, jehož není státním příslušníkem – a neměla by k podmínkám stanoveným právními předpisy členského státu bydliště vytvářet další podmínky pro uplatňování těchto práv či je nahrazovat novými.

Odůvodnění

Viz související pozměňovací návrhy 15, 16 a 19.

Pozměňovací návrh 7
BOD ODŮVODNĚNÍ 5

(5) Je tedy třeba kandidátům zrušit povinnost, aby předkládali uvedené potvrzení, a nahradit ji zmínkou ve formálním prohlášení, které kandidáti musí učinit.

(5) Je tedy třeba kandidátům zrušit povinnost, aby předkládali uvedené potvrzení, a nahradit ji **nepovinnou** zmínkou ve formálním prohlášení, které kandidáti musí učinit.

Odůvodnění

Viz související pozměňovací návrhy 21 a 22.

Pozměňovací návrh 8
BOD ODŮVODNĚNÍ 6

(6) Hostitelskému členskému státu je třeba stanovit povinnost oznámit členskému státu původu uvedené prohlášení, aby se ujistil, že kandidát pocházející ze Společenství nebyl zbaven zmíněných práv v členském státu původu. *vypouští se*

Odůvodnění

Viz související pozměňovací návrhy 21 a 22.

Pozměňovací návrh 9
BOD ODŮVODNĚNÍ 9

(9) Proto je třeba zrušit výměnu informací, ovšem ponechat povinnost, aby volič **nebo kandidát** učinil prohlášení, jímž se zaváže, že své právo volit **nebo kandidovat** vykoná pouze v členském státu bydliště.

(9) Proto je třeba zrušit výměnu informací, ovšem ponechat povinnost, aby volič učinil prohlášení, jímž se zaváže, že své právo volit vykoná pouze v členském státu bydliště.

Odůvodnění

Viz související pozměňovací návrhy 15 a 20.

Pozměňovací návrh 10
BOD ODŮVODNĚNÍ 10

(10) *S cílem odradit od dvojího hlasování či kandidatury a od výkonu práv volit a být volen v případě, kdy jich byl daný občan zbaven, by členské státy bydliště měly přijmout nezbytná opatření, aby taková porušení povinností stanovených směrnicí byla řádně sankcionována.*

(10) *Členské státy bydliště by měly přijmout nezbytná opatření, aby nepřesnosti ve formálních prohlášeních předložených občany Unie a stanovených směrnicí byly řádně sankcionovány.*

Odůvodnění

Viz související pozměňovací návrhy 18 a 23.

Pozměňovací návrh 11
BOD ODŮVODNĚNÍ 10A (nový)

(10a) Podle článku 12 směrnice 93/109/ES mají členské státy povinnost plně a v dostatečném předstihu před každými volbami do Evropského parlamentu informovat občany EU o jejich právu volit a kandidovat v členském státě bydliště; při výběru nejlepších prostředků by členské státy měly být podporovány Evropským parlamentem a Komisí a politickými stranami jak na evropské, tak i na vnitrostátní úrovni, s cílem zvýšit volební účast.

Pozměňovací návrh 12
BOD ODŮVODNĚNÍ 11

(11) Je třeba, aby se zpráva o uplatňování pozměněné směrnice při volbách do Evropského parlamentu v roce 2009, kterou má Komise vypracovat na základě informací poskytnutých členskými státy, opírala zejména o výsledky kontrol a inspekcí, které provádějí členské státy po skončení voleb s cílem zjistit četnost případného dvojího hlasování ***a dvojí kandidatury.***

(11) Je třeba, aby se zpráva o uplatňování pozměněné směrnice při volbách do Evropského parlamentu v roce 2009, kterou má Komise vypracovat na základě informací poskytnutých členskými státy, opírala zejména o výsledky kontrol a inspekcí, které provádějí členské státy po skončení voleb s cílem zjistit četnost případného dvojího hlasování.

Odůvodnění

Viz související pozměňovací návrhy 15 a 20.

Pozměňovací návrh 13
BOD ODŮVODNĚNÍ 12

(12) Systematická kontrola všech hlasů ***a všech kandidatur*** by byla vzhledem ke zjištěným problémům disproporční a vyvolala by otázky ohledně proveditelnosti, neboť v členských státech neexistují jednotné elektronické metody pro záznam a uchovávání údajů o skutečné účasti voličů ***a o podaných kandidaturách;***

(12) Systematická kontrola všech hlasů by byla vzhledem ke zjištěným problémům disproporční a vyvolala by otázky ohledně proveditelnosti, neboť v členských státech neexistují jednotné elektronické metody pro záznam a uchovávání údajů o skutečné účasti voličů; je tedy třeba, aby členské státy směřovaly své kontroly na situace,

je tedy třeba, aby členské státy směřovaly své kontroly na situace, kdy je velmi pravděpodobné, že může dojít k dvojímu hlasování **či dvojí kandidatuře**,

kdy je velmi pravděpodobné, že může dojít k dvojímu hlasování,

Odůvodnění

Viz související pozměňovací návrhy 15 a 20.

Pozměňovací návrh 14
ČL. 1 PÍSM. 1A (nové)
Čl. 3 (Směrnice 93/109/ES)

1a) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Každá osoba, která k rozhodnému dni:

a) je občanem Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy;

b) není státním příslušníkem členského státu bydliště, ale splňuje podmínky, které členský stát bydliště stanoví pro právo volit a být volen vlastním státním příslušníkům,

má právo volit a být volena ve volbách do Evropského parlamentu v členském státě bydliště, pokud nebyla vyloučena z uplatňování těchto práv členským státem bydliště podle článků 6 a 7.

Musí-li státní příslušníci členského státu bydliště, aby mohli být voleni, být jeho státními příslušníky po určitou minimální dobu, je občanům Unie přiznáno splnění této podmínky, jsou-li po tuto dobu státními příslušníky kteréhokoli členského státu.“

Odůvodnění

Práva občanů EU volit a kandidovat v členském státě bydliště musí být v souladu s právy občanů tohoto členského státu bydliště. Pozměňovací návrh nahrazuje znění „pokud nebyla na základě článků 6 a 7 tohoto práva zbavena“ slovy „, pokud nebyla vyloučena z uplatňování těchto práv členským státem bydliště podle článků 6 a 7“, aby bylo jasné, že nejde o automatickou záležitost. Rozhodnutí o zbavení občana volebních práv musí pocházet od příslušných orgánů členského státu bydliště a musí se řídit jeho vnitrostátními právními

předpisy.

Pozměňovací návrh 15
ČL. 1 PÍSM. 1B (nové)
Čl. 4 odst. 2 (Směrnice 93/109/ES)

1b) Čl. 4 odst. 2 se nahrazuje tímto:

„2. Voliči Společenství mohou být voleni ve více než jednom členském státě v týchž volbách za předpokladu, že členský stát bydliště nevylučuje tuto možnost v souvislosti se svými státními příslušníky a že volič Společenství splňuje podmínky týkající se práva být volen, které stanovují právní předpisy druhého členského státu.“

Odůvodnění

Akt z roku 1976 výslovně vylučuje dvojí hlasování, nevylučuje ovšem dvojí kandidaturu. Podle primárního práva, které se na tyto případy uplatňuje, je tedy rozhodnutí o dvojí kandidatuře ponecháno danému členskému státu.

Pozměňovací návrh 16
ČL.1 BOD 2 PÍSM. -A) (nové)
Čl. 6 odst. 1 (Směrnice 93/109/ES)

-a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členský stát bydliště může stanovit, že občané Unie, kteří byli na základě individuálního rozhodnutí v oblasti občanskoprávní nebo trestněprávní zbaveni práva kandidovat podle právních předpisů členského státu původu, nemohou toto právo uplatňovat v členském státě bydliště při volbách do Evropského parlamentu, pokud by byli za stejný přečin a stejným způsobem zbaveni tohoto práva podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu.“

Odůvodnění

Maastrichtská smlouva zavedla skutečná práva občanů v podobě volebních práv občanů Unie, kteří pobývají v jiném členském státě. Občan požívá těchto práv za předpokladu, že je

státním příslušníkem jednoho členského státu EU, tato práva ovšem nejsou odvozena z práva volit či kandidovat v členském státě původu ani jím nejsou podmíněna. S těmito občany je nutné zacházet v co největší míře tak, jako kdyby se jednalo o občany členského státu bydliště. To znamená, že okolnosti ovlivňující volební práva, které se zakládají na právní situaci členského státu původu daného občana, musí členský stát bydliště posoudit na základě příslušných ustanovení vlastního vnitrostátního práva. Není proto důvod „vyvážet“ diskvalifikace či je povinně uznávat.

Zákaz kandidovat v členském státě původu neznámá, že tento zákaz platí ve všech členských státech.

Pozměňovací návrh 17
ČL. 1 BOD 2 PÍSM. A)
Čl. 6 odst. 2 (Směrnice 93/109/ES)

2. Členský stát bydliště **kontroluje**, zda občané Unie, kteří vyjádřili přání využít své právo kandidovat, nebyli zbaveni tohoto práva v členském státě původu na základě individuálního rozhodnutí v oblasti občanskoprávní nebo trestněprávní.

2. Členský stát bydliště **může kontrolovat**, zda občané Unie, kteří vyjádřili přání využít své právo kandidovat, nebyli zbaveni tohoto práva v členském státě původu na základě individuálního rozhodnutí v oblasti občanskoprávní nebo trestněprávní.

Odůvodnění

Členský stát bydliště by měl mít možnost rozhodnout o tom, zda zkontroluje, zda kandidát byl zbaven práva být volen v jeho členském státě původu.

Pozměňovací návrh 18
ČL. 1 BOD 2 PÍSM. B)
Čl. 6 odst. 3 (Směrnice 93/109/ES)

3. Pro účely odstavce 2 tohoto článku **oznámí** členský stát bydliště prohlášení uvedené v čl. 10 odst. 1 členskému státu původu. Za tímto účelem jsou příslušné informace, za normálních okolností dostupné z členského státu původu, poskytovány včas a vhodným způsobem; tyto informace mohou obsahovat pouze údaje, jež jsou zcela nezbytné pro provádění tohoto článku a mohou být použity pouze pro tento účel. **Pokud poskytnuté informace nesouhlasí s obsahem prohlášení, přijme členský stát**

3. Pro účely odstavce 2 tohoto článku **může** členský stát bydliště **oznámít** prohlášení uvedené v čl. 10 odst. 1 členskému státu původu. Za tímto účelem jsou příslušné informace, za normálních okolností dostupné z členského státu původu, poskytovány včas a vhodným způsobem; tyto informace mohou obsahovat pouze údaje, jež jsou zcela nezbytné pro provádění tohoto článku a mohou být použity pouze pro tento účel.

bydliště vhodná opatření, aby zamezil kandidatuře.

Odůvodnění

Členský stát původu by měl mít možnost rozhodnout o tom, zda informuje členský stát původu o formálním prohlášení kandidáta, a o opatřeních v případě nepřesností.

Pozměňovací návrh 19
ČL. 1 BOD 2 A (nový)
Článek 7 (Směrnice 93/109/ES)

2a) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

1. Členský stát bydliště může stanovit, že občané Unie, kteří byli na základě individuálního rozhodnutí v oblasti občanskoprávní nebo trestněprávní zbavení práva volit podle právních předpisů členského státu původu, nemohou toto právo uplatňovat v členském státě bydliště při volbách do Evropského parlamentu, pokud by byli za stejný přečin a stejným způsobem zbavení tohoto práva podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu.

2. Pro účely odstavce 1 tohoto článku může členský stát bydliště uvědomit členský stát původu o prohlášení uvedeném v čl. 9 odst. 2. Za tímto účelem poskytne členský stát původu v přiměřené lhůtě a vhodným způsobem podstatné a běžně dostupné informace; tyto informace smějí obsahovat pouze údaje naprosto nezbytné pro uplatnění tohoto článku a smějí být použity pouze k tomuto účelu.

3. Členský stát původu může poskytnout členskému státu bydliště v přiměřené lhůtě a vhodným způsobem jakékoli informace nezbytné pro uplatnění tohoto článku.“

Odůvodnění

Pozměňovací návrh uvádí právo volit do souladu s právem být volen a zakládá se na stejných

úvahách jako pozměňovací návrh 16.

Pozměňovací návrh 20
ČL. 1 BOD 3 PÍSM. -A) (nové)
Čl. 10 odst. 1 písm. b) (Směrnice 93/109/ES)

***-a) bod b) odstavce 1 se nahrazuje tímto:
„b) v případě potřeby prohlášení, že
kandiduje ve volbách do Evropského
parlamentu v jiném členském státě, a“***

Odůvodnění

Vzhledem k tomu, že dvojí kandidatura není do této směrnice zahrnuta, měla by být vyřešena transparentním způsobem.

Pozměňovací návrh 21
ČL. 1 BOD 3 PÍSM. A)
Čl. 10 odst. 1 písm. d) (Směrnice 93/109/ES)

***d) že nebyl zbaven práva kandidovat v
členském státě původu. vypouští se***

Odůvodnění

Souvisí s výše uvedeným.

Pozměňovací návrh 22
ČL. 1 BOD 3 PÍSM. C)
Čl. 10 odst. 3 (Směrnice 93/109/ES)

c) Odstavec 3 se mění na odstavec 2.

c) Odstavec 3 se mění na odstavec 2 ***a je
pozměněn takto:***

***„Členský stát bydliště může od občana
Společenství, který je oprávněn
kandidovat, požadovat také předložení
platného průkazu totožnosti. Může od něj
rovněž požadovat, aby uvedl, od kdy je
státním příslušníkem některého členského
státu a zda byl zbaven práva být volen
v jeho členském státě původu.“***

Odůvodnění

Souvisí s pozměňovacím návrhem 21.

Pozměňovací návrh 23
ČL. 1 BOD 4
Čl. 13 odst. 1 (Směrnice 93/109/ES)

1. členský stát bydliště přijme nezbytná opatření k zajištění, že nepřesnosti ve formálních prohlášeních uvedených v čl. 9 odst. 2 a v článku 10, **kvůli nimž došlo k porušení povinností stanovených směrnicí**, budou účinně, úměrně a odrazujícím způsobem sankcionovány.

1. členský stát bydliště přijme nezbytná opatření k zajištění, že nepřesnosti ve formálních prohlášeních uvedených v čl. 9 odst. 2 a v článku 10 budou účinně, úměrně a odrazujícím způsobem sankcionovány.

Odůvodnění

Ustanovení navrhované Komisí vyznívá tak, jako kdyby směrnice vytvářela přímou povinnost pro občany Unie, což není a nemůže být možné.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Komise předložila návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 93/109/ES ze dne 6. prosince 1993, pokud jde o některá pravidla pro výkon práva volit a být volen ve volbách do Evropského parlamentu občanů Unie, kteří mají bydliště v některém členském státě a nejsou jeho státními příslušníky.

Návrh vychází z hodnocení praktických zkušeností z minulých voleb, zejména z voleb konaných v roce 2004, o nichž byla vypracována podrobná studie. Toto hodnocení je shrnuto ve sdělení Komise KOM(2006)790 v konečném znění ze dne 12. prosince 2006, doprovázeném třemi podpůrnými dokumenty SEK(2006)1645, 1646, 1647.

Podle čl. 19 odst. 2 Smlouvy o ES je Parlament v souvislosti s tímto návrhem požádán pouze o konzultaci a Rada musí hlasovat jednomyslně.

Souvislosti

Článek 8 Aktu o přímých volbách do Evropského parlamentu z roku 1976 stanoví, že pokud není na základě jeho znění upraveno jinak, „upraví volební postup na svém území každý členský stát vnitrostátními předpisy“.

Článek 9 uvádí, že „při volbách zastupitelů ve Shromáždění může každý volit pouze jednou“. V případě kandidatur tento akt podobné ustanovení neuvádí.

Maastrichtská smlouva zavedla občanství Unie vyznačující se některými volebními právy. Čl. 19 odst. 2 Smlouvy o ES ve znění pozměněném Maastrichtskou smlouvou uvádí:

„Aniž je dotčen čl. 190 odst. 4 [*jednotný volební postup*] a pravidla přijatá k jeho provedení, má každý občan Unie mající bydliště v členském státě, jehož není státním příslušníkem, právo volit a být volen ve volbách do Evropského parlamentu v členském státě, v němž má bydliště, **za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto státu**. Toto právo je vykonáváno v souladu s podrobnou úpravou přijatou Radou na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem; tato úprava může stanovit výjimky tam, kde je to odůvodněno zvláštními obtížemi některého členského státu.“ (zdůraznění provedeno autorem)

Stojí za povšimnutí, že Smlouva poskytuje volební práva občanům, kteří mají bydliště ve členském státě, jehož nejsou státními příslušníky, přičemž tyto občany nezbavuje těchto práv v jejich vlastním členském státě. Jinými slovy Smlouva namísto toho, aby nahrazovala stávající práva, přiznává občanům Unie nová občanská práva.

Volební práva občanů jsou od té doby zakotvena v Listině základních práv a ve Smlouvě o Ústavě pro Evropu.¹ Parlament se vždy zasazoval o rozšíření těchto práv².

¹ Článek 39 Listiny základních práv Evropské unie a článek II-99 Smlouvy o Ústavě pro Evropu.

² Důkazem je stanovisko Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (pozměňovací návrh 3), přijaté jako pozměňovací návrh k bodu odůvodnění 1.

Směrnice z roku 1993

Na základě Maastrichtské smlouvy se právní předpis z roku 1993 pokusil stanovit podrobná opatření za účelem „zrušení podmínky státní příslušnosti, kterou nyní uplatňuje většina členských států při výkonu těchto práv“¹. Směrnice 93/109/ES, která řádně respektuje zásadu subsidiarity a proporcionality, v žádném případě neharmonizuje vnitrostátní volební systémy. Zatímco se ovšem snaží respektovat svobodu občanů zvolit si místo, kde budou uplatňovat svá volební práva, interpretuje Smlouvu příliš úzce tím, že sjednocuje dvě specifická práva, tj. právo volit a právo být volen.

Co se týče práva být zapsán na volebním seznamu, je situace taková, že velmi mnoho lidí může být registrováno k volbám na více než jednom místě v závislosti na bydlišti jak ve svém, tak i v jiném členském státě. Cílem tohoto právního předpisu bylo zajistit, aby navzdory vícečetným registracím volil občan pouze jednou. Stejný postup byl uplatněn i v případě kandidatur.

V roce 1993 byl zaveden složitý systém výměny informací, v jehož rámci i) občan, který se chce zapsat, musí kromě běžných dokladů totožnosti a potvrzení o bydlišti předložit formální prohlášení o svém záměru volit či být volen pouze jednou a pokud si přeje kandidovat, úřední potvrzení příslušného orgánu členského státu původu o tom, že není zproštěn práva kandidovat ve volbách; ii) orgány členského státu bydliště musí ověřit, zda tato osoba není zbavena svého volebního práva v členském státě původu a v každém případě informovat členský stát původu o totožnosti jeho státních příslušníků registrovaných jako voliči či kandidáti v místě jejich bydliště; iii) orgány členského státu původu musí zajistit, aby tyto osoby nevolily či nekandidovaly rovněž ve státě, jehož jsou státními příslušníky.

Některé problémy

Praktické zkušenosti ukazují, že administrativní postup pro výměnu potřebných informací je příliš zdoluhavý k tomu, aby práce mohla probíhat účinně a včas. Nepřekonatelnou překážku pro většinu členských států představuje potřeba předložit formální potvrzení o způsobilosti kandidovat ve volbách. Vyšlo najevo, že ve volebním právu a dohledu nad jeho uplatňováním ze strany vnitrostátních či decentralizovaných místních orgánů existují v jednotlivých 27 členských státech EU velké rozdíly a přiblížení této vnitrostátní praxe, ke které se EU přiklání, by bylo časově velmi náročné, nákladné a rušivé. Specifické problémy se týkají určování příslušného orgánu, formátování údajů, absence lhůt a prepisů.

Jak je nám známo, účast u voleb do Evropského parlamentu od roku 1979, kdy představovala 63 %, vytrvale klesala, přičemž v roce 2004 volilo méně než 46 % voličů. Ačkoli je složité dopátrat se přesných údajů, zdá se, že velmi málo občanů EU se k volbám registruje mimo členský stát původu. V roce 2004 kandidovalo pouze 57 občanů, kteří nebyli státními příslušníky daného státu². Průzkum Komise však poukázal na postupné zvyšování počtu lidí, kteří si přejí uplatnit své volební právo mimo členský stát původu³. Se zvyšující se

¹ Čtvrtý bod odůvodnění směrnice 93/109/ES.

² Z celkového počtu 8974 kandidátů.

³ Předběžné odhady Komise hovoří o tom, že počet těchto voličů se v letech 1994 až 2004 zdvojnásobil.

mobilitou obyvatelstva, která vznikla na základě rozšíření z roku 2004, můžeme očekávat, že tento trend bude pokračovat.

Jedním z důvodů nízké volební účasti, jež byla do dnešního dne zaznamenána, je skutečnost, že občané, kteří nejsou státními příslušníky daného státu, jsou odrazováni od členství v politických stranách ve státě, kde mají bydliště, přičemž toto členství je v některých případech i zakázáno. **Komise je touto situací oprávněně znepokojena a Parlament by měl podpořit veškeré další snahy o to, aby občané, kteří nejsou státními příslušníky daného státu, byli informováni o svých volebních právech (podle článku 12 směrnice 93/109/ES). Politické strany by měly být otevřeny všem občanům EU bez ohledu na jejich státní příslušnost.**

Politické strany na evropské úrovni mají zvláštní povinnost podporovat aktivní zapojení občanů EU do politických procesů Evropské unie.

Navrhované změny

Ze studie Komise zabývající se volbami v roce 2004 a z řady konzultací vyplývá, že ve volbách do Evropského parlamentu bylo zaznamenáno velmi málo případů dvojího hlasování¹. Komise zvážila několik možností, včetně možnosti zůstat u současného systému, který je omezující pro některé občany, kteří si přejí uplatnit svá širší volební práva vyplývající z občanství EU.

Komise proto navrhuje řadu opatření zaměřených na zjednodušení postupu a zmírnění zátěže na volební orgány a jednotlivce. Navrhuje odstranit stávající systém výměny informací, ale zachovat prohlášení občana o tom, že nebude volit či kandidovat dvakrát, posílit následné kontroly a zvýšit tresty za porušování předpisů. Bylo by zrušeno i zvláštní potvrzení o způsobilosti kandidátů. **Zpravodaj se domnívá, že Parlament by tyto technické návrhy přijal bezvýhradně.**

Parlament by rovněž uvítal záměr zavést tyto změny už před volbami v roce 2009, začlenění doložky o přezkumu po těchto volbách a požadavek, aby členské státy informovaly Komisi o tom, jak směrnici převádějí do svého vnitrostátního práva. Parlament by měl trvat na tom, aby jej Komise plně informovala o procesu tohoto převádění.

Cíle Parlamentu

Parlament by neměl výhrady k technické podstatě navrhovaných změn. Vyvstává ovšem otázka výkladu primárního práva, který je podle zpravodaje příliš úzký co se týče uplatňování práva občana kandidovat v jiném členském státě, než je stát původu. Tento problém je obzvláště naléhavý v případě potenciálních kandidátů, kteří mají dvojí občanství.

Parlament usiluje o co největší zvýšení počtu lidí, kteří si přejí uplatňovat svá volební práva v plném rozsahu. Dnešní doba vyznačující se zvýšenou mobilitou občanů uvnitř Unie si žádá, aby volební práva byla co nejvíce přenosná v rámci jednotného politického trhu.

¹ Dalo by se říci, že nedostatek lidí hlasujících jednou dává větší důvod ke znepokojení než nebezpečí toho, že lidé budou volit dvakrát (či vícekrát).

Připomeňme si, že Akt z roku 1976 zakazuje dvojí hlasování (článek 9). Nezakazuje však kandidovat ve více než jednom volebním obvodu. Otázka kandidatur tedy zůstává v rukou vnitrostátního práva (článek 8).

„Podrobná úprava“ stanovená pro tuto směrnici podle čl. 19 odst. 2 musí být omezena pouze na opatření nezbytně nutná k uplatňování těchto dvou zamýšlených práv – tedy práva občana volit a být volen v členském státě, jehož není státním příslušníkem. To obnáší opatření, kterými členské státy zajistí, že jsou předpisy dodržovány. Je ovšem nepřijatelné, aby Rada zavedla na úrovni EU nové podmínky pro uplatňování práva kandidovat, které by doplňovaly podmínky stanovené vnitrostátním právem nebo by je nahrazovaly.

Směrnice 93/109 je tedy neúměrná přinejmenším ve třech bodech.

Předně má podle čl. 3 písm. b) občan právo volit či být volen, „pokud nebyl na základě článků 6 a 7 tohoto práva zbaven“. Podle článku 7 má stát bydliště povinnost zabránit občanovi volit, jakmile se prokáže, že tento občan byl zbaven těchto práv „individuálním rozhodnutím v trestním nebo občanském řízení“ v členském státě původu. Členský stát původu musí učinit tato preventivní opatření bez ohledu na to, zda by daná osoba byla za stejný přečin a stejným způsobem zbavena svých volebních práv podle vnitrostátního práva daného členského státu bydliště. Členský stát bydliště není oprávněn učinit vlastní rozhodnutí v jednotlivých případech podle vlastních právních předpisů. Mohlo by se tedy stát, že občan je nespravedlivě trestán či diskriminován na základě státní příslušnosti.

Navíc podle čl. 6 odst. 1 nesmí občan kandidovat, pokud byl zákonně zbaven svého práva být volen „buď podle právních předpisů členského státu bydliště, nebo právních předpisů členského státu původu“. Toto druhé hledisko vyvolává stejnou kritiku, jaká byla formulována v souvislosti s právem volit.

Je zajímavé, že se tento plošný zákaz týká pouze voleb do Evropského parlamentu. Pokud jde o obecní volby, má členský stát bydliště možnost volby: „...mohou stanovit, že je vyloučen ...“¹.

Konečně, a očividně v rozporu s Aktem z roku 1976, článek 4 směrnice z roku 1993 kategoricky stanoví, že: „Nikdo nesmí být volen v týchž volbách ve více než jednom členském státě.“ Tento zákaz překračuje opatření nezbytně nutná k zajištění toho, aby občan EU kandidoval za stejných podmínek, „které členský stát bydliště stanoví pro právo volit a být volen vlastním státním příslušníkům“ (čl. 3 písm. b)). Tento zákaz je neúměrný, neboť členský stát může být toho názoru, že podle vnitrostátního práva nemá výhrady k vícečetným kandidaturám. Mnoho členských států ve skutečnosti vícečetné kandidatury v rámci svých států povoluje. (Navíc je jasné, že úspěšný kandidát zvolený ve více než jednom volebním obvodu si musí zvolit, jaký obvod bude v parlamentu zastupovat.)

¹ Čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 94/80/ES z prosince 1994, kterou se stanoví pravidla pro výkon práva volit a práva být volen v obecních volbách pro občany Unie s bydlištěm v členském státě, jehož nejsou státními příslušníky, Úř. věst. L 368, 31.12.1994, s. 38.

Stručně řečeno, Parlament, který byl konzultován ohledně této směrnice, má dvě otázky:

- 1. Proč by občan, který byl zbaven práva volit či být volen v jednom členském státě, měl být automaticky zbaven těchto práv v jiném členském státě?**
- 2. Proč by kandidát nemohl být volen zároveň ve více než jednom členském státě?**

6. 6. 2007

STANOVISKO VÝBORU PRO OBČANSKÉ SVOBODY, SPRAVEDLNOST A VNITŘNÍ VĚCI

pro Výbor pro ústavní záležitosti

k návrhu směrnice Rady, kterou se mění směrnice 93/109/ES ze dne 6. prosince 1993, pokud jde o některá pravidla pro výkon práva volit a být volen ve volbách do Evropského parlamentu občanů Unie, kteří mají bydliště v některém členském státě a nejsou jeho státními příslušníky
(KOM(2006)0791 – C6-0066/2007 – 2006/0277(CNS))

Navrhovatel: Ignasi Guardans Cambó

STRUČNÉ ODŮVODNĚNÍ

I. Souvislosti návrhu Komise

Podle článku 19 Smlouvy o založení Evropského společenství „*má každý občan Unie mající bydliště v členském státě, jehož není státním příslušníkem, právo volit a být volen ve volbách do Evropského parlamentu v členském státě, v němž má bydliště, za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto státu*“. Pravidla pro výkon tohoto práva volit a být volen pak stanoví směrnice 93/109/ES.

Tato směrnice si klade za cíl zaručit účast všech občanů Evropské unie ve volbách do Evropského parlamentu, podpořit účast všech občanů v těchto volbách a zaručit stejná volební práva pro všechny občany, kteří mají bydliště ve stejné zemi (jak pro její státní příslušníky, tak pro ty, kteří jimi nejsou)¹.

Tato směrnice stanoví, že žádný občan nesmí volit vícekrát než jednou ani kandidovat ve více než jednom členském státě v týchž volbách (článek 4 směrnice)².

S ohledem na evropské volby z měsíce června 2004 nicméně Komise usoudila, že je možné tento mechanismus zjednodušit, a předložila tudíž tento návrh směrnice. Návrh stanoví zrušení povinnosti výměny informací mezi členskými státy (článek 13), posílení ustanovení

¹ SEK(2006) 1647.

² Viz také článek 8 Aktu ze dne 20. září 1976 o volbě zastupitelů v Evropském parlamentu ve všeobecných a přímých volbách.

týkajících se sankcí v případě nesprávného prohlášení (článek 13) a zrušení povinnosti kandidátů předložit potvrzení o jejich právu být zvoleni (články 6 a 10).

II. Oblast působnosti směrnice

Tato směrnice se týká výhradně občanů Evropské unie, kteří mají bydliště v členském státě, jehož státními příslušníky nejsou.

V tomto smyslu neřeší směrnice otázky:

- občanů, kteří mají dvojí státní příslušnost,
- státních příslušníků třetích zemí.

1. *Otázka dvojí státní příslušnosti*

Ve svém sdělení o volbách do Evropského parlamentu 2004¹ se Komise zmiňuje o problémech, které se týkají dvojího nebo vícenásobného občanství (více než jednoho členského státu). V tomto případě je totiž skutečně nemožné se ujistit, že občan nevolil vícekrát než jednou, což odporuje článku 8 Aktu ze dne 20. září 1976 o volbě zastupitelů do Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách.

Tato otázka sice nespadá do oblasti působnosti směrnice 93/109/ES, je však možným zdrojem dvojí účasti ve volbách, a Komise by tedy měla přezkoumat možnosti, jak zajistit, aby k takovým situacím nedocházelo.

2. *Státní příslušníci třetích zemí*

Tato směrnice se týká výhradně občanů Evropské unie, a tudíž neupravuje případnou účast občanů třetích zemí ve volbách do Evropského parlamentu. Nedávný vývoj judikatury Soudního dvora Evropských společenství týkající se této otázky nicméně zasluhuje zmínky. Soudnímu dvoru byla totiž předložena otázka, zda má členský stát pravomoc rozšířit právo volit zastupitele v Evropském parlamentu na státní příslušníky třetích zemí, v daném případě občany Britského společenství národů splňující určitá kritéria (tzv. „qualifying Commonwealth citizens“), kteří mají bydliště na evropském území (v tomto případě v Gibraltaru).

Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 12. září 2006² připomíná, že ani článek 190 ES, ani akt z roku 1976 výslovně a přesně neurčují, kdo má právo volit a být volen do Evropského parlamentu³, přičemž článek 8 aktu z roku 1976 upřesňuje, že se volební postup v každém členském státě řídí vnitrostátními předpisy⁴. Podle závěrů Soudního dvora „*spadá určení osob, které mají právo volit a být volen ve volbách do Evropského parlamentu, do pravomoci každého členského státu při respektování práva Společenství a že články 189 ES, 190 ES, 17 ES a 19 ES nebrání tomu, aby členské státy přiznaly toto právo volit a být volen určitým osobám majícím s těmito státy úzké vztahy, jiným, než jsou jejich vlastní státní příslušníci nebo občané Unie mající bydliště nebo pobyt na jejich území*“. Tento rozsudek tedy zdůrazňuje, že státní příslušníci třetích států mohou mít právo volit a být volen ve volbách do

¹ KOM(2006)0790.

² Věc C-145/04, Španělské království v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku.

³ Bod 70 rozsudku.

⁴ Bod 69 rozsudku.

Evropského parlamentu, že však záleží na členských státech, zda jim budou tato práva přiznána či nikoli.

III. Stanovisko zpravodaje

Zpravodaj podporuje cíl Komise, jímž je zjednodušit kroky, které musí evropští občané učinit, chtějí-li volit nebo kandidovat v členském státě, v němž mají bydliště.

Tím, že napomáhá vytvoření evropského politického společenství, je tato směrnice užitečná a nutná. Vzhledem k současné politické situaci v Evropské unii je bohužel nemožné zavést jednotný volební systém. Bylo by nicméně užitečné, pokud by po evropských volbách v roce 2009 předložila Komise návrh v tomto smyslu, který by poté mohl být přezkoumán Radou a Parlamentem.

Cílem ostatních pozměňovacích návrhů předložených zpravodajem je nejen zaručit, aby podrobnosti uplatňování práva volit a být volen, které přísluší občanům Evropské unie volícím ve státě, v němž mají bydliště, byly identické s těmi, které se vztahují na státní příslušníky tohoto členského státu, ale také usnadnit praktické provádění této směrnice.

POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci vyzývá Výbor pro ústavní záležitosti jako příslušný výbor, aby do své zprávy začlenil tyto pozměňovací návrhy:

Znění navržené Komisí¹

Pozměňovací návrhy Parlamentu

Pozměňovací návrh 1 BOD ODŮVODNĚNÍ -1A (nový)

(-1a) Je nezbytné zaručit občanům Unie, kteří mají bydliště ve členském státě, jehož státními příslušníky nejsou, účinným a praktickým způsobem plné uplatnění jejich politických práv, z nichž nejpodstatnějším je právo volit a kandidovat ve volbách do Evropského parlamentu v zemi, ve které mají bydliště.

Pozměňovací návrh 2 BOD ODŮVODNĚNÍ -1B (nový)

(-1b) Je politováníhodné, že volby do Evropského parlamentu nejsou skutečně evropskými volbami, ale že naopak, vzhledem k neexistenci společného volebního zákona, závisí na dvaceti sedmi rozdílných volebních systémech, což je situace, kterou v současném politickém klimatu bohužel nelze změnit.

Pozměňovací návrh 3 BOD ODŮVODNĚNÍ 1

(1) Na základě zprávy Komise o uplatňování směrnice Rady 93/109/ES, kterou se stanoví pravidla pro výkon práva volit a práva být

(1) Na základě zprávy Komise o uplatňování směrnice Rady 93/109/ES, kterou se stanoví pravidla pro výkon práva volit a práva být

¹ Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

volen ve volbách do Evropského parlamentu občanů Unie, kteří mají bydliště v některém členském státě a nejsou jeho státními příslušníky, ve volbách v roce 2004 je třeba změnit některá ustanovení uvedené směrnice.

volen ve volbách do Evropského parlamentu občanů Unie, kteří mají bydliště v některém členském státě a nejsou jeho státními příslušníky, ve volbách v roce 2004 je třeba změnit některá ustanovení uvedené směrnice. ***Občanství EU zaručuje všem občanům EU stejná práva bez ohledu na to, zda se narodili či žijí přímo v Unii nebo ve třetí zemi. Orgány Společenství tedy musí dbát na to, aby občané EU mající bydliště ve třetí zemi mohli v případě voleb do Evropského parlamentu vykonávat svá práva.***

Pozměňovací návrh 4
BOD ODŮVODNĚNÍ 2A (nový)

(2a) Do oblasti působnosti této směrnice nespádají a její ustanovení nemohou mít žádný účinek na vnitrostátní právní předpisy členského státu udělující právo volit a být volen následujícím osobám:

a) státním příslušníkům třetích zemí, kteří mají v dotčeném členském státě bydliště;

b) státním příslušníkům dotčeného členského státu, kteří mají bydliště ve třetích zemích;

c) osobám bez státní příslušnosti a dalším osobám, jež nejsou státními příslušníky žádného státu a které dlouhodobě pobývají v dotčeném členském státě.

Pozměňovací návrh 5
ČL. 1 BOD 1A (nový)
Článek 3 (směrnice 93/109/ES)

1a) Článek 3 se nahrazuje tímto:

Článek 3

„Každá osoba, která k rozhodnému dni:

a) je občanem Unie ve smyslu čl. 8 odst. 1

druhého pododstavce Smlouvy

b) není státním příslušníkem členského státu bydliště, ale splňuje podmínky, které členský stát bydliště stanoví pro právo volit a být volen vlastním státním příslušníkům,

má právo volit a být volena ve volbách do Evropského parlamentu v členském státě bydliště podle volebních pravidel, která tento členský stát stanoví vlastním státním příslušníkům, pokud nebyla na základě článků 6 a 7 tohoto práva zbavena.

Musí-li státní příslušníci členského státu bydliště, aby mohli být voleni, být jeho státními příslušníky po určitou minimální dobu, je občanům Unie přiznáno splnění této podmínky, jsou-li po tuto dobu státními příslušníky kteréhokoli členského státu.“

Odůvodnění

Různé způsoby výkonu práva volit, které se nabízejí státním příslušníkům daného členského státu (volit na dálku, zplnomocněním třetí osoby apod.), by měly být k dispozici také voličům Společenství.

Pozměňovací návrh 6

ČL. 1 BOD 2 PÍSM. B)

Čl. 6 odst. 3 (směrnice 93/109/ES)

3. Pro účely odstavce 2 tohoto článku oznámí členský stát bydliště prohlášení uvedené v čl. 10 odst. 1 členskému státu původu. Za tímto účelem jsou příslušné informace, za normálních okolností dostupné z členského státu původu, poskytovány včas a vhodným způsobem; tyto informace mohou obsahovat pouze údaje, jež jsou zcela nezbytné pro provádění tohoto článku a mohou být použity pouze pro tento účel. Pokud poskytnuté informace nesouhlasí s obsahem prohlášení, přijme členský stát bydliště vhodná opatření, aby zamezil kandidatuře.

3. Pro účely odstavce 2 tohoto článku oznámí členský stát bydliště prohlášení uvedené v čl. 10 odst. 1 členskému státu původu **a poskytne mu formulář uvedený v čl. 10 odst. 2.** Za tímto účelem jsou příslušné informace, za normálních okolností dostupné z členského státu původu, poskytovány včas a vhodným způsobem; tyto informace mohou obsahovat pouze údaje, jež jsou zcela nezbytné pro provádění tohoto článku a mohou být použity pouze pro tento účel. Pokud poskytnuté informace nesouhlasí s obsahem prohlášení, přijme členský stát bydliště vhodná opatření, aby zamezil kandidatuře.

Odůvodnění

Čestné prohlášení uvedené v článku 10 je třeba odeslat členskému státu původu. Zpracování těchto prohlášení členskými státy se usnadní, pokud budou mít jednotný formát.

Pozměňovací návrh 7
ČL. 1 BOD 3 PÍSM. B) a C)
Čl. 10 odst. 2 a 3 (směrnice 93/109/ES)

b) *Odstavec 2 se vypouští;*

b) *Odstavec 2 se nahrazuje tímto:*

„Pro toto čestné prohlášení se použije formulář, který stanoví příloha I.“

c) *Odstavec 3 se mění na odstavec 2;*

(netýká se českého znění)

Odůvodnění

Čestné prohlášení uvedené v článku 10 je třeba odeslat členskému státu původu. Zpracování těchto prohlášení členskými státy se usnadní, pokud budou mít jednotný formát.

Pozměňovací návrh 8
ČL. 1 BOD 3A (nový)
Článek 12 (směrnice 93/109/ES)

3a) Do článku 12 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pravidla pro výkon práva volit, která se vztahují na voliče Společenství, musí být shodná s pravidly, která se vztahují na státní příslušníky členského státu bydliště.“

Odůvodnění

Různé způsoby výkonu práva volit, které se nabízejí státním příslušníkům daného členského státu (volit na dálku, zplnomocněním třetí osoby apod.), by měly být k dispozici také voličům Společenství.

Pozměňovací návrh 9
ČL. 1 BOD 4A (nový)
Článek 15a (nový) (směrnice 93/109/ES)

4a) Do kapitoly IV se vkládá následující článek 15a:

„Členské státy oznámí Komisi do šesti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost volební orgán, který je odpovědný za plnění povinností vyplývajících z této směrnice. Komise předá tyto informace všem členským státům.“

Pozměňovací návrh 10

ČL. 1 BOD 5

Článek 16 (směrnice 93/109/ES)

Komise na základě informací od členských států Evropskému parlamentu a Radě podá zprávu o uplatňování této směrnice při volbách do Evropského parlamentu v roce 2009; **ke zprávě bude případně přiložen návrh na změnu této směrnice. Uvedená zpráva se bude zabývat zejména použitím článků 4 a 13.**

Pro účely prvního pododstavce členské státy mezi sebou spolupracují s cílem provést povolební kontroly případů, kdy mohlo dojít k dvojímu hlasování či dvojí kandidatuře; tyto kontroly a inspekce se mohou soustředit na situace, kdy je velmi pravděpodobné, že mohlo dojít k dvojímu hlasování či dvojí kandidatuře.

Komise na základě informací od členských států Evropskému parlamentu a Radě podá zprávu o uplatňování této směrnice při volbách do Evropského parlamentu v roce 2009. **Na základě těchto informací připraví Komise předběžnou studii s cílem vytvořit společný volební systém pro volby do Evropského parlamentu v roce 2014.**

Členské státy mezi sebou spolupracují s cílem provést povolební kontroly případů, kdy mohlo dojít k dvojímu hlasování či dvojí kandidatuře; tyto kontroly a inspekce se mohou soustředit na situace, kdy je velmi pravděpodobné, že mohlo dojít k dvojímu hlasování či dvojí kandidatuře.

Pozměňovací návrh 11

ČL. 1 BOD 5A (nový)

Příloha I (nová) (směrnice 93/109/ES)

5a) Vkládá se následující příloha I:

Čestné prohlášení pro případ kandidatury občana Unie majícího bydliště v členském státě, jehož není státním příslušníkem, ve volbách do Evropského parlamentu.

Název státu bydliště: _____
Název státu původu: _____

**Prohlášení pro případ kandidatury občana
majícího bydliště v členském státě, jehož není státním příslušníkem, ve volbách
do Evropského parlamentu**

Já, níže podepsaný(á)

Příjmení: _____

Jméno: _____

narozen(a) dne _____

v _____

Státní příslušnost: _____

Číslo občanského průkazu/cestovního pasu: _____ vydaného dne _____
platného do _____

Adresa ve státě bydliště:

prohlašuji, že

nekandiduji ve volbách do Evropského parlamentu v jiném členském státě, než je můj
výše uvedený stát bydliště,

nebyl(a) jsem zbaven(a) práva být volen(a) v mém výše uvedeném členském státě
původu.

Místo, kde jsem byl(a) naposledy zapsán(a) do seznamu voličů v _____ (název
státu původu):

Jsem si vědom(a) toho, že za veškeré nesprávné informace obsažené v tomto prohlášení
mohou být uloženy trestní sankce v souladu s právními předpisy mého státu bydliště.

V _____ dne _____

Podpis:

POSTUP

Název	Změna směrnice 93/109/ES: právo volit a být volen ve volbách do Evropského parlamentu občanů Unie, kteří mají bydliště v některém členském státě a nejsou jeho státními příslušníky
Referenční údaje	KOM(2006)0791 – C6-0066/2007 – 2006/0277(CNS)
Příslušný výbor	AFCO
Výbor, který zaujal stanovisko Datum oznámení na zasedání	LIBE 13.3.2007
Navrhovatel Datum jmenování	Ignasi Guardans Cambó 20.3.2007
Projednáni ve výboru	8.5.2007 5.6.2007
Datum přijetí	5.6.2007
Výsledek závěrečného hlasování	+: 38 -: 0 0: 1
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Alexander Alvaro, Philip Bradbourn, Mihael Brejc, Kathalijne Maria Buitenweg, Michael Cashman, Giusto Catania, Carlos Coelho, Fausto Correia, Elly de Groen-Kouwenhoven, Panayiotis Demetriou, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Bárbara Dührkop Dührkop, Claudio Fava, Kinga Gál, Patrick Gaubert, Jeanine Hennis-Plasschaert, Ewa Klamt, Magda Kósáné Kovács, Stavros Lambrinidis, Henrik Lax, Dan Mihalache, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Martine Roure, Inger Segelström, Károly Ferenc Szabó, Adina-Ioana Vălean, Manfred Weber
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Simon Busuttil, Gérard Deprez, Ignasi Guardans Cambó, Sophia in 't Veld, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Bogdan Klich, Jean Lambert, Marianne Mikko, Hubert Pirker, Rainer Wieland
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Aloyzas Sakalas

POSTUP

Název	Změna směrnice Rady 93/109/ES: právo volit a být volen ve volbách do Evropského parlamentu občanů Unie, kteří mají bydliště v některém členském státě a nejsou jeho státními příslušníky		
Referenční údaje	KOM(2006)0791 – C6-0066/2007 – 2006/0277(CNS)		
Datum konzultace s EP	14.2.2007		
Příslušný výbor Datum oznámení na zasedání	AFCO 13.3.2007		
Výbor(y) požádaný(é) o stanovisko Datum oznámení na zasedání	LIBE 13.3.2007		
Zpravodaj(ové) Datum jmenování	Andrew Duff 1.3.2007		
Projednáni ve výboru	20.3.2007	2.5.2007	26.6.2007
Datum přijetí	26.6.2007		
Výsledek závěrečného hlasování	+: 14	-: 2	0: 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Jim Allister, Enrique Barón Crespo, Richard Corbett, Andrew Duff, Bronisław Geremek, Íñigo Méndez de Vigo, Johannes Voggenhuber, Dushana Panayotova Zdravkova		
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Elmar Brok, Carlos Carnero González, Roger Helmer, Iliana Malinova Iotova, Gérard Onesta, Georgios Papastamkos, Bogdan Pęk, György Schöpflin, Alexander Stubb		